

Sygn. akt **IC 2264/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Szatkowska

Protokolant sekretarz sądowy Anna Bogacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2015r. w Płocku

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o **zapłatę**

1. zasądza od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 1.564.635,63 zł (jeden milion pięćset sześćdziesiąt cztery tysiące sześćset trzydzieści pięć złotych sześćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 1.510.252,63 zł (jeden milion pięćset dziesięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt trzy grosze) od dnia 13.05.2014r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 54.383 zł (pięćdziesiąt cztery tysiące trzysta osiemdziesiąt trzy złote) od dnia 22.05.2014r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 26.775 zł (dwadzieścia sześć tysięcy siedemset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

2. nakazuje pobrać od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Okręgowy w Płocku kwotę 58.674 zł (pięćdziesiąt osiem tysięcy sześćset siedemdziesiąt cztery złote) tytułem części opłaty od pozwu.

Sygn. akt IC 2264/14

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w K. wniosła o zasądzenie od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. w elektronicznym postępowaniu upominawczym kwoty 1.564.635,63 zł, w tym kwoty 1.510.252,63 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31 maja 2014r. do dnia zapłaty i kwoty 54.383 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 maja 2014r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu podała, że zawarła z pozwanym umowy dostawy produktów farmaceutycznych w trybie zamówienia publicznego; pozwany potwierdził odbiór zamówionych towarów, jednak nie zapłacił należności.

Nakazem zapłaty z dnia 10 lipca 2014r. wydanym w postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie zasądził powyższą kwotę wraz z żądanymi odsetkami i kosztami procesu.

W sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz w całości, wniósł o wyznaczenie rozprawy, na której prawdopodobnie doszłoby do zawarcia ugody między stronami, o rozłożenie zadłużenia na 24 równych miesięcznych rat. Wyjaśnił, że pozostaje

w opóźnieniu w realizacji zapłat na rzecz uprawnionego podmiotu, jednak wskazana sytuacja występuje bez jego umyślnej winy, ponieważ wpływy środków finansowych z NFZ nie wystarczają na uiszczenie bieżących należności. Podał, że znajduje się w bardzo trudnej sytuacji finansowej, co skutkuje opóźnieniem w płatnościach. Zadłużenie szpitala, które stało się wymagalne z danych na rok 2013r. wzrosło do 36 mln złotych. Ponadto podał, że zawsze wykazuje dobrą wolę i realizuje swoje zobowiązania w miarę osiągalnych przez niego możliwości finansowych.

Na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2015r. pełnomocnik powoda oświadczył, iż nie wyraża zgody na rozłożenie należności na raty.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. zawarła ze (...) Szpitalem Wojewódzkim w C. w dniach: 23 stycznia 2013r., 1 marca 2013r., 12 marca 2013r., 1 sierpnia 2013r., 13 stycznia 2014r. oraz 30 stycznia 2014r. umowy dostawy leków do apteki szpitalnej, Interferonu beta – 1b, Interferonu pegylowanego alfa – 2b (+ R.), leku R. (L.), za umówioną kwotę płatną w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury (v. umowy z zał. k.56-119).

Powód wywiązał się z dostawy zamówionego towaru i wystawił faktury na łączną kwotę 1.564.635,63 (v. faktury VAT k.140-724). Szpital nie uregulował wskazanych faktur VAT, wskazując na swoją trudną sytuację finansową (okoliczność przyznana przez pozwanego, pismo pozwanego z dnia 28 lutego 2015r. k. 136).

Pismem z dnia 4 marca 2014r. powód wezwał szpital do zapłaty przedmiotowej kwoty wraz z odsetkami (v. wezwanie do zapłaty z zał. k.129- 135), następnie pismem z dnia 8 kwietnia 2015r. ponaglił do zapłaty (v. pismo powoda z 8 kwietnia 2015r. z zał. k. 121-128).

Na koniec roku 2013r. aktywa szpitala były równoważne z jego pasywami. W 2013r. był zadłużony na kwotę ok. 36 mln zł z czego około 19 mln zł stwierdzone zostało tytułami egzekucyjnymi (v. bilans k.740v). W placówce leczniczej funkcjonują 22 oddziały, na które w 2013r. przyjęto około 31,5 tysiąca osób, ponadto na 14 stanowiskach wykonano w 2013r. 11.743 dializ, zaś w poradniach specjalistycznych udzielono prawie 140.000 porad (v. dokumentacja dotycząca działalności leczniczej szpitala k.741-743).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów w postaci: umów zawartych między stronami z dni 23 stycznia 2013r., 1 marca 2013r., 12 marca 2013r., 1 sierpnia 2013r., 13 stycznia 2014r., 30 stycznia 2014r. (k.56-119), faktur wystawionych przez powoda (k.140-724), wezwania do zapłaty z dnia 4 marca 2014r. (k.129- 135), wezwania do zapłaty z dnia 8 kwietnia 2015r. (k. 121- 128), bilansu finansowego szpitala (k.740v), dokumentacji dotyczącej działalności leczniczej szpitala (k.741-743).

Sąd zważył, co następuje:

Ponieważ zobowiązany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, wydany w postępowaniu upominawczym, nakaz zgodnie z postanowieniami art. 505 §1 k.p.c. utracił moc, a sprawa podlegała rozpoznaniu na rozprawie.

Przeciwnicy procesowi zawarli umowę dostawy leków do apteki szpitalnej, zatem zgodnie z art. 605 k.c. na kupującym ciąży obowiązek zapłaty umówionej ceny.

Pozwany nie kwestionował ani faktu zawarcia umowy, ani faktu dostarczenia leków przez powoda, ani też okoliczności, że należności za zakupione leki nie uiszczył.

Z tych względów powództwo w całości uwzględniono, także w odniesieniu do odsetek ustawowych z mocy z art.481 k.c. w związku z art. 455 k.c.

Nie uwzględniono wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty. Art. 320 k.p.c. wskazuje, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis podkreśla, iż dotyczy to jedynie szczególnych wypadków. Za szczególne wypadki w judykaturze przyjmuje się sytuacje, w których ze

względem na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny dłużnika, spełnienie świadczenia byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione i narażałoby bliskie mu osoby lub samego dłużnika na niepowetowaną szkodę. Rozłożenie należności na raty ma na celu umożliwienie dłużnikowi wykonania wyroku w sposób dobrowolny. Jednakże użycie art. 320 k.p.c. musi uwzględniać i stawiać ponad prawa dłużnika, interes powoda w uzyskaniu zaspokojenia roszczenia z majątku zobowiązanego. Pozwany nie wykazał, aby jednorazowa spłata narażała go na niepowetowane szkody, bądź też jakiegokolwiek szkody związane z realizacją podstawowego zakresu jego działalności, którą jest świadczenie usług medycznych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 stycznia 2014r. sygn. akt I ACa 1578/13). Dług szpitala w dalszym ciągu wzrasta, ilość zobowiązań stwierdzonych tytułami egzekucyjnymi także się powiększa. W ocenie Sądu pozwany nie wykazał możliwości spłaty zobowiązania z przedmiotowej umowy sprzedaż w ratach. Skoro nie reguluje należności finansowych już stwierdzonych tytułami egzekucyjnymi na kwotę ponad 19 mln zł, to zapewnienia spłaty przedmiotowego zadłużenia w ciągu 12 miesięcy, należy uznać za niewiarygodne.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 k.p.c. Na koszty te składają się opłata od pozwu (19.558zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda (7.200zł – zgodnie z §6 pkt.7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, opłata skarbową (17zł).

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. i nie obciążania pozwanego kosztami procesu. Kłopoty finansowe, z którymi boryka się pozwany nie stanowią szczególnie uzasadnionego przypadku. Szpital od długiego już czasu nie reguluje swoich zobowiązań, toczy się przeciwko niemu wiele postępowań cywilnych odnośnie zadłużenia, zatem niniejsza sprawa nie jest wyjątkowa na tle funkcjonowania szpitala.